

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

22. januar 2013

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 116 (Alm. del – §7) af 14. februar 2012 stillet efter ønske fra Joachim B. Olsen (LA)

Spørgsmål

Ministeren bedes vurdere, hvor mange kontanthjælpsmodtagere der ville komme i arbejde, hvis man gennemførte en reform, der via lavere kontanthjælp sikrede, at der altid ville være et ekstra rådighedsbeløb på 2.000 kr. hhv. 3.000 kr. i timen ved et ufaglært fulltidsarbejde på 110 kr. i timen sammenlignet med kontanthjælp. Der skal tages udgangspunkt i de typisk anvendte familietyper, hvor rådighedsbeløbet beregnes efter udgifter til husleje, vand, el, varme, a-kasse og fagforeningskontingent, boligstøtte etc.

Svar

Spørgsmålet er forstået således, at der tænkes indført et loft over den udbetalte kontanthjælp for den enkelte, således at personens månedlige disponible indkomst ved kontanthjælp er henholdsvis 2.000 og 3.000 kr. lavere end den disponible indkomst ved fuldtidsbeskæftigelse til en timeløn på 110 kr.

Finansministeriet har anmodet Økonomi- og Indenrigsministeriet om bidrag til besvarelsen. Økonomi- og Indenrigsministeriet oplyser, at beskæftigelsesvirkningen af den nævnte reform skønnes til i størrelsesordenen 100 personer, såfremt kontanthjælpsmodtagere sikres et månedligt forskelsbeløb på mindst 2.000 kr. ved et fulltidsarbejde til en timeløn på 110 kr. eller derover.

Ved et forskelsbeløb på mindst 3.000 kr. skønnes beskæftigelsesvirkningen til i størrelsesordenen 400 personer.

Beskæftigelsesvirkningen af reformen skal ses i lyset af, at langt de fleste kontanthjælpsmodtagere ved overgang til fuldtidsbeskæftigelse til en timeløn på 110 kr. eller derover i forvejen vil få en indkomstfremgang på mindst 3.000 kr.

En forøgelse af forskelsbeløbet påvirker ikke alene de nuværende kontanthjælpsmodtagere, men også personer, der ville modtage kontanthjælp i tilfælde af ledighed. Den skønnede beskæftigelsesvirkning er inklusive det øgede incitament for nogle af disse beskæftigede til at fastholde beskæftigelsen og kan således opfattes som et fald i det strukturelle niveau for antallet af kontanthjælpsmodtagere.

Forskelsbeløbet er opgjort før udgifter til husleje, vand, el og varme. Datagrundlaget for beregningerne giver kun mulighed for at opgøre forskelsbeløbet ved overgang fra kontanthjælp til fuldtidsbeskæftigelse før boligudgifter (men efter ændringer i boligstøtte og daginstitutionsbetaling mv.).

Det bemærkes, at det ikke kun er ydelsesniveauet, men også pligter og tilbud mv., der har betydning for at begrænse antallet af personer på kontanthjælp.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon